

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 17478

гр. София, 08.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в
закрито заседание на 08.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

като разглежда дело номер **5242** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.172 ал.5 вр. чл. 171 т.1 б. „з“, „гг“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на Р. П., ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], [жк],[жилищен адрес] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № GRAM-2000413 от 10.04.2026г. на младши автоконтрольор С., ОДМВР – П., с която по отношение на жалбоподателката е постановно временно отнемане СУМПС до решаване на въпроса за отговорността но не повече от 6 месеца.

С жалбата е отправено искане по чл. 166, ал. 4 от АПК вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ за спиране предварителното изпълнение на заповедта. Не са изложени никакви основания защо и поради какви съображения съдът следва да спре допуснатото предварително изпълнение. Излагат се единствено откъсечни аргументи за незаконосъобразност на оспорваната заповед.

Съгласно разпоредбата на чл. 172 ал.6 ЗДвП, подадената жалба срещу заповедта по чл.171 т.1 от Закона не спира изпълнението и. От своя страна, специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП на заповед по чл. 172, т. 1 от ЗДвП, поради което - приложими са общите правила по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК.

Безспорно, изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт, допуснато независимо дали по силата на закона или по разпореждане на компетентния административен орган, винаги въздейства негативно върху правната сфера на адресата. Това негативно въздействие подлежи на доказване във всеки конкретен случай в съответствие с нормативно предвидените основания. В тази връзка, оспорващият, който иска спиране, трябва да посочи конкретните вреди, които незабавното изпълнение би могло да му причини по вид и значителност. Успоредно с това, следва да се установи и настъпването им в степен на достатъчна вероятност.

Следва да се отбележи още, че нормативното изискване налага вредите да настъпят в резултат от

предварителното изпълнение, а не от самия административен акт.

Нормата на чл.166 от АПК ясно вменява доказателствена тежест на жалбоподателя.

В настоящият казус освен,че няма никакви доказателства,липсват и твърдения за наличие на факти от нормата на чл. 166 ал.2 АПК. Липсват твърдение дали предварителното изпълнение, би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Както и в какво се изразява то. И като следствие – как се установява и доказва.

Липсата на подобни твърдения,обезсмислят същността на проверката за приложение на чл.166 ал.2 АПК. В подобна хипотеза съдът следва единствено да остави жалбата без уважение като голословна и неоснователна.

С оглед всичко гореизложено и на основание чл. 166, ал. 3 във вр. с ал. 4 и ал. 2 от АПК във вр. с чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, искането следва да се отхвърли. ,

Поради това, Административен съд София-град, 74 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Р. П., ЕГН [ЕГН] за спиране предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № GRAM-2000413 от 10.04.2026г. на младши автоконтрольор С., ОДМВР – П..

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от неговото съобщаване.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия: